

IN MEMORIAM

ANTE GLAVIČIĆ (1931. – 2003.)

Umro je naš dragi prijatelj i kolega, počasni član Hrvatskoga arheološkog društva. Bio je zaljubljenik u svoj Senj, arheološka i povijesna istraživanja, a nadasve je volio svoju Hrvatsku.

Pedesetih godina prošloga stoljeća zajedno smo počeli studij arheologije na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. U mnogim tadašnjim životnim i drugim pitanjima naša su mišljenja i naši stavovi bili podudarni. Zato me još više rastužila vijest o njegovoj iznenadnoj smrti.

S tugom i sjetom govori se i piše kako je Ante Glavičić nakon što je u prijepodnevnim satima nazočio proslavi 300. obljetnice smrti Pavla Rittera Vitezovića, slavnog Senjanina, književnika, polihistora i tiskara, otišao kući na odmor, a nakon toga je pronađen s naočalama za čitanje i knjigom u ruci. Tako ga je smrt otela od njegove obitelji, od Senja, od Hrvatske i svih onih koji su ga voljeli, cijenili i poštovali u prvom redu čovjeka, arheologa, muzealca.

Ante Glavičić rodio se u Senju 19. siječnja 1931. Gimnaziju je završio u rodnom gradu, a studij arheologije i povijesti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Završivši studije, zaposlio se u Pazinu, gdje je od 1956. do 1958. bio kustos i ravnatelj Narodnog muzeja. Vratio se u rodni grad, kojemu je darovao svoju ljubav i rad u borbi za očuvanje, zaštitu i promicanje senjske spomeničke baštine. Bio je inspirator i začetnik mnogih važnih pothvata. Bio je organizator i voditelj arheoloških i povijesnih istraživanja u Senju i okolici. Sa zavidnom sposobnošću djelatnog intelektualca povezivao je sve one koji su htjeli učiniti što dobro za Senj i za hrvatsku spomeničku baštinu.

Punih 37 godina bio je na čelu Gradskog muzeja, koji je i osnovao 1960. Radeći u osobito teškim političkim i materijalnim uvjetima, uspio je ni iz čega postići rezultate kojima bi se ponosili mnogi i u mnogo većim i bogatijim kulturnim središtima. Iza njega ostala je arheološka zbirka s lapidarijem, zbirka hidroarheologije, zatim zbirka glagoljice i književnosti, zbirka novije povijesti, etnografska zbirka, prirodoslovna zbirka o Velebitu i tako je – kako mnogi stručnjaci misle – zaokružio ideju o Senjskom zavičajnom muzeju.

Neizmjerne je bila njegova ljubav za svaki i ponajmanji predmet hrvatske spomeničke baštine. Kolega Glavičić bio je neumoran u svom poslu. Radio je na nekoliko razboja. Treba li posebno isticati da je vodio obnovu gotičke palače Vukasović, u koju je zatim smješten muzej? Njegova je briga bila i utvrda Nehaj, u kojoj su pri istraživanjima pronađeni ostatci prijašnje srednjovjekovne crkve. Njegovo su veliko otkriće i u stubište ugrađeni fragmenti Senjske ploče, koja se vremenom i stilom povezuje s čuvenom Bašćanskom pločom. Treba li naglasiti da je tim otkrićem bio neobično ponosan?

Ne smije se zaboraviti da je od godine 1961. bio uspješan organizator i voditelj arheoloških, etnografskih i povijesnih istraživanja Velebita te prikupljanja muzejske građe.

Pokretač je i urednik znanstvenog časopisa, *Senjskog zbornika* (od 1965.), dosad je objelodanjeno 29 brojeva s vrlo važnim raspravama o senjskoj, ali ujedno i o hrvatskoj kulturnoj i spomeničkoj baštini. Zaslužan je i za objavljivanje pretiska kritičkih izdanja senjskih glagoljskih knjiga, kao što je npr. *Spovid općena* (1980.) i *Korizmenjak* (1981.). *Autor je Vodiča po Senju i okolici*, tiskanog na hrvatskom i njemačkom jeziku (Senj, 1962. i 1974.). Također je objavio *Vodič po tvrđavi Nehaj i muzejskoj postavi* (Senj, 1990.).

Znanstvene i stručne radove objavljivao je u *Riječkoj reviji*, *Vijestima muzealaca i konzervatora Hrvatske* i *Senjskom zborniku*.

Za svoj rad nagrađen je najvišom stručnom nagradom Pavao Ritter Vitezović, a kao posebno priznanje Odlukom prvoga predsjednika Republike Hrvatske dr. Franje Tuđmana, odlikovan je 4. ožujka 1996. Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića.

I nakon umirovljenja 1997. nastavio je rad u Senjskom muzejskom društvu, gdje je obnašao tajničku dužnost. Ostao je i glavni urednik znanstvenog i stručnog časopisa *Senjskog zbornika*, ne dočekavši objavu 29. sveska. Poticao je arheološka, povijesna i etnološka istraživanja na prostoru grada Senja, Podgorja i Like. Posebnu pozornost posvećivao je prikupljanju i obradi podataka o žrtvama Drugoga svjetskog rata i poraća, inače zapostavljene teme senjske povijesti.

Ante Glavičić plodno je i trajno obilježio senjsku, a to znači i hrvatsku arehologiju i muzeologiju. Zato mu velika hvala!

Božidar Čečuk

Objavljeno u *Obavijestima HAD-a*, br. 4, Zagreb, 2003.